

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/127/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200350
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3011200350.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa Y. H., bytom T., J. ul. č. X/X, zastúpeného JUDr. Jánom Vaškom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Prievidza, Podjavorinskej č. 3, proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, o úrazovú rentu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 23. februára 2012, č. k. 12Sd/130/2011-41 v spojení s opravným uznesením z 18. júla 2012, č. k. 12Sd/130/2011-58, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23. februára 2012, č. k. 12Sd/130/2011-41 v spojení s opravným uznesením z 18. júla 2012, č. k. 12Sd/130/2012-58, p o t v r d z u j e .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 23. februára 2012, č. k. 12Sd/130/2011-41, v spojení s opravným uznesením z 18. júla 2012, č. k. 12Sd/130/2011-58, potvrdil rozhodnutie z 3. marca 2011 číslo XXXXX-X/XXXX-F., ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), lebo v dôsledku pracovného úrazu z 23. novembra 2009 má pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca len v rozsahu 35 %. Krajský súd konštatoval, že príslušní posudkoví lekári sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi a Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľ nie je poškodený na účely § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Svoj odborný medicínsky záver posudkoví lekári odôvodnili aj obsahom znaleckého posudku z 2. decembra 2011, v ktorom sa konštatuje, že degeneratívne zmeny na pravom distorzii pravého kolena museli mať vytvorené podmienky a v tomto prípade to boli poškodené menisky a hlavne roztrhnutie pravého skríženého väzu riešené opakovanými operáciami už od roku 1992. Vzhľadom na nesplnenie podmienky viac ako 40 %-ného poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca mal krajský súd za preukázané, že navrhovateľ

nesplnil podmienky pre vznik nároku na úrazovú rentu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že žalovaná ani krajský súd nezistili riadne skutkový stav. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, rozhodnutie z 3. marca 2011 číslo XXXXX-X/XXXX-F. a číslo XXXXXXXXXX zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania. Uviedol, že skutkový stav vo veci je hodnotený neobjektívne a že je pravdou, že v minulosti mal problémy s kolenom, avšak po intenzívnom liečení a rehabilitácii sa jeho zdravotný stav upravil a nemal žiadne problémy až do pracovného úrazu, ktorý utrpel 23. novembra 2009. Odvtedy bol dlhodobo práceneschopný a má napriek liečeniu závažné zdravotné problémy, ktoré mu absolútne znemožňujú vykonávať pôvodnú fyzicky namáhavú prácu skladníka, ktorú robil pred úrazom, takže pokles schopnosti vykonávať pôvodnú prácu je podľa jeho názoru minimálne 70 %. Hodnotenie jeho zdravotného stavu posudkovými lekármi nepovažoval za objektívne a za neobjektívny a rozporný označil aj znalecký posudok. Uviedol, že znalec, ktorý mal byť z odboru ortopédie a nie z chirurgie, vo svojom posudku fakticky potvrdzuje, že jeho zdravotné problémy sú jednoznačne v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom z 23. novembra 2009. O nezaujatosti posudkových lekárov pri hodnotení jeho zdravotného stavu má navrhovateľ vážne pochybnosti, keďže sú zamestnancami odporkyne. Namietal, že predispozícia jeho problémov s kolenom nemôže znamenať, že mu nebudú priznané ďalšie nároky, vyplývajúce z úrazu, lebo pred úrazom žiadne problémy nemal, športoval a v zamestnaní vykonával namáhavú prácu skladníka. Konštatoval, že ním predložené dôkazy - lekárske správy potvrdzujú nesprávnosť rozhodnutia odporkyne, takže aj rozhodnutie súdu treba podľa jeho názoru, považovať za nepreskúmateľné (poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4So/113/2005, sp. zn. 3So/136/2006 a sp. zn. 1So/115/2010).

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len „pokles pracovnej schopnosti“) a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 zákona o sociálnom poistení pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ má úplné stredoškolské vzdelanie a od 1. júna 2008 bol zamestnaný vo firme L., s.r.o. T. ako skladník, robotník výroby pre doplnkový tovar. V zamestnaní utrpel 23. novembra 2009 pri vyťahovaní parapety z regálu pracovný úraz potom, ako zle dostúpil, spadol na podlahu a podvrtnúť si pravé koleno. Po ukončení práceneschopnosti, ktorá mu trvala v čase od 23. novembra 2009 do 28. novembra 2010 nastúpil na pôvodnú prácu, a na iné pracovisko alebo na inú prácu priradený nebol. Svoj pracovný pomer ukončil od 12. apríla 2011 dohodou.

Odporkyňa na podklade posudku z 22. februára 2011, ktorý vypracovala MUDr. U. V., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Prievidzi s poukazom na § 88 zákona o sociálnom poistení dospela v rozhodnutí z 3. marca 2011 č. XXXXX-X/XXXX-F. k záveru, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu, lebo nemá pokles pracovnej schopnosti 40 %, ale len 35 %, a preto nárok na úrazovú rentu nemá nárok. Ambulantná liečba navrhovateľa nebola úspešná, preto sa podrobil v apríli 2010 operačnému zákroku. Pooperačne bol opakovane ošetrovaný ortopédom pre recidivujúci výpotok, absolvoval rehabilitáciu vrátane kúpeľnej liečby. Lekárska správa z 20. decembra

2011, vypracovaná po podaní opravného prostriedku, potvrdila záver posudku z 22. februára 2011. Z lekárskej správy z 26. apríla 2011 vyplynulo, že posudková lekárka MUDr. U. V. požiadala o vypracovanie súdno-znaleckého posudku odborníka z odvetvia zdravotníctva - traumatológie. Následne na základe jej žiadosti vypracoval 5. decembra 2011 znalecký posudok MUDr. R.K..

Podľa § 71 ods. 1 § 274 a § 82 zákona o sociálnom poistení je navrhovateľ invalidný od 22. novembra 2010 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50% pre nové ochorenie z decembra 2010 - parézu pravej dolnej končatiny so sfinkterovými ťažkosťami na podklade hernií medzistavcových platničiek.

Znaleckým posudkom MUDr. R.K., znalca z odvetvia zdravotníctva chirurgia z 5. decembra 2011 sa zaoberal aj MUDr. N. M., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne, ktorý v posudku z 11. januára 2012 za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa od 23. novembra 2011 označil distorziu pravého kolena s mierou poklesu schopnosti zárobkovej činnosti 35 %. V závere celkového posudku uviedol, že navrhovateľovi boli zistené degeneratívne zmeny a drobné úrazy pravého kolena od roku 1999, navrhovateľ sa podrobil 5x artroskopickému vyšetreniu, v roku 2002 bol operovaný, a bola mu vykonaná plastika predného krížového väzu pravého kolena. Zistená mu bola chondróza II. stupňa a uvoľnenie podpornej kovovej skrutky. Podľa názoru znalca vzhľadom na charakter zmien nevznikli zmeny úrazom, ale v priebehu niekoľkých rokov. Na súčasnom patologickom náleze na pravom kolene sa tieto predúrazové zmeny podieľajú rozsahom 80 %. Uviedol, že po medicínskej stránke sa nejedná o závažný následok pracovného úrazu, ale ide o ľahké obmedzenie funkcie pravého kolena. Tieto zmeny boli z 80 % prítomné už pred pracovným úrazom. Za rok po úraze mal navrhovateľ iné vážne ochorenie - ochrnutie pravej nohy pre zúžený miechový kanál v oblasti Th chrbtice, ktoré nijako nesúvisí s pracovným úrazom a bol uznaný za invalidného. Následky tohto ochorenia prekrývajú a potencujú obmedzenie funkcie pravého kolena, preto ďalšie vyšetrovanie a dokladanie odborných nálezov vo veci pracovného úrazu by neprispelo k objektivizácii stavu, preto zotrval na záveroch posudku z 22. februára 2011.

V danej veci bola spornou otázka, či pracovný úraz zanechal následky, v akom rozsahu a či v ich dôsledku má navrhovateľ viac ako 40 %-ný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca.

Z odborných lekárskeho vyšetrení vyplýva, že na súčasnom patologickom náleze na pravom kolene sa predúrazové zmeny podieľajú 80 %-ami. Na základe predložených lekárskeho nálezov posudkoví lekári sociálneho poistenia zhodne konštatovali, že pracovný úraz nezanechal také následky na zdraví navrhovateľa, ktoré by spĺňali podmienky pre uznanie úrazovej renty. Navrhovateľ nebol pracovne preradený, také preradenie nie je potrebné ani v budúcnosti vzhľadom na jeho vzdelanie - odbornú maturitu. Navrhovateľ nemá závažný následok pracovného úrazu, trpí len na ľahké obmedzenie funkcie pravého kolena, a tieto zmeny boli v rozsahu 80 % prítomné už pred pracovným úrazom. Aj podľa znalca trvalé následky pracovného úrazu na pravom kolene navrhovateľa (s ktorými nepriamo súvisia aj ťažkosti s chrbticou), sú prevažnou mierou zapríčinené chronickými degeneratívnymi zmenami mäkkých väzivových chrupavkových aj kostných štruktúr kolena, ktoré zmeny sa vyvíjali viac rokov pred úrazom a podvrtnutie pravého kolena 23. novembra 2009, aj keď bolo spúšťacím mechanizmom zhoršenia a vzniku terajšieho stavu navrhovateľa, sa rozhodujúcim spôsobom nepodieľa na jeho terajšom nepriaznivom zdravotnom stave, čo dostatočne zdôvodnil vo svojom posudku z 11. januára 2012 aj posudkový lekár sociálneho poistenia MUDr. N. M..

Krajskému súdu nemožno vytýkať, že nepovažoval rozhodnutie odporkyne za nepreskúmateľné, lebo jej rozhodnutie obsahuje rozhodnutie vo veci samej s poukazom na skutkových okolností a z akých právnych dôvodov rozhodol.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 zákona rozhodujúce, že poistenec má pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Pre posúdenie nároku na

úrazovú rentu je podstatné to, či navrhovateľ má v dôsledku pracovného úrazu viac ako 40%-ný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť skladníka. Z uvedeného vyplýva, že pre posúdenie nároku na úrazovú rentu nie je možné vychádzať z posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa pre nárok na invalidný dôchodok. Invalidizujúcim ochorením je iné vážne ochorenie - ochrnutie pravej nohy pre zúžený miechový kanál v oblasti Th chrbtice, ktoré nesúvisí s utrpeným pracovným úrazom.

Aj odvolací súd považoval za preukázané, že pokles pracovnej schopnosti navrhovateľa na účely priznania úrazovej renty nie je viac ako 35 %, a preto mu nárok na úrazovú rentu nevznikol.

Krajský súd preto nepochybil, keď rozhodnutie odporkyne ako zodpovedajúce zákonu potvrdil.

V odvolacom konaní neboli zistené také skutočnosti, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu spochybňovali.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže v odvolacom konaní navrhovateľ nemal úspech a odporkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.